

ODPIS

KRAJOWA IZBA ODWOŁAWCZ

Sygn. akt VI Gz 187/12

POSTANOWIENIE

Dnia 18 września 2012 r.

Sąd Okręgowy w Rzeszowie VI Wydział Gospodarczy
w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Renata Bober
Sędziowie: SO Anna Walus-Rząsa

SO Barbara Frankowska (spr.)

Protokolant: asyst. sędz. Grzegorz Kurasz

po rozpoznaniu w dniu 18 września 2012 r. w Rzeszowie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy ze skargi Philips Polska Sp. z o.o. w Warszawie

od wyroku KIO z dnia 18 kwietnia 2012 r., sygn. akt KIO 647/12,

przy udziale:

1. GE Medical Systems Polska Sp. z o. o. w Warszawie,
2. TMS Sp. z o. o. w Warszawie,
3. Szpital Wojewódzki nr 2 im. Sw. Jadwigi Królowej w Rzeszowie

na skutek zażalenia skarżącego Philips Polska Sp. z o.o. w Warszawie
na postanowienie Sądu Okręgowego w Rzeszowie VI Wydziału Gospodarczego
z dnia 7 sierpnia 2012 r.

postanawia:

- I. zmienić zaskarżone postanowienie w ten sposób, że: zasądzić
od skarżącego Philips Polska Sp. z o. o. w Warszawie na rzecz

przeciwnika skargi GE Medical Systems Polska Sp. z o. o. w Warszawie kwotę 617 zł (sześćset złotych siedemnaście groszy) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego,

II. oddalić zażalenie w pozostałym zakresie,

III. zasądzić na rzecz skarżącego Philips Polska Sp. z o. o. w Warszawie od przeciwnika skargi GE Medical Systems Polska Sp. z o.o. w Warszawie kwotę 169,32 zł (sto sześćdziesiąt dziewięć złotych trzydzieści dwa grosze) tytułem zwrotu kosztów postępowania zażaleniowego.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym orzeczeniem Sąd uzupełnił postanowienie Sądu Okręgowego w Rzeszowie VI Wydziału Gospodarczego z dnia 13 czerwca 2012 r., sygn. akt VI Ga 98/12, w ten sposób, że zasądził od skarżącego Philips Polska Sp. z o. o. w Warszawie na rzecz przeciwnika skargi GE Medical Systems Polska Sp. z o. o. w Warszawie kwotę 3.617 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

W uzasadnieniu powyższego postanowienia Sąd wskazał, że w dniu 13 czerwca 2012 r. została odrzucona skarga Philips Polska Sp. z o. o. w Warszawie na wyrok KIO z dnia 18 kwietnia 2012 r., sygn. akt KIO 647/12,

wobec jej nieopłacenia. Wnioskiem z dnia 6 lipca 2012 r. GE Medical Systems Polska Sp. z o. o. w Warszawie wniósł o uzupełnienie w/w postanowienia w przedmiocie przyznania przeciwnikowi zwrotu kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych bowiem sporządzając odpowiedź na skargę zajął stanowisko w sprawie.

Uzasadniając podstawy merytoryczne swego rozstrzygnięcia Sąd Okręgowy, przywołując treść art. 198a ust. 2 ustawy Prawo zamówień publicznych, wskazał, że skarga jest zwyczajnym środkiem odwoławczym, a zatem jest sądem drugoinstancyjnym. Stosownie zaś do art. 198f ust. 5 w/w ustawy strony ponoszą koszty postępowania stosownie do jego wyniku. Powyższy przepis powtarza na potrzeby tego postępowania wynikającą z art. 98 § 1 k.p.c., a dotyczącą zwrotu kosztów postępowania, zasadę odpowiedzialności za wynik postępowania. W postępowaniu w zakresie zamówień publicznych aktualne pozostają zatem tezy orzecznicze, a także poglądy doktryny dotyczące zasady wynikającej z art. 98 k.p.c. Sąd stwierdził, że regulacja prawna przewidziana w art. 98 k.p.c. wyraża zasadę, że strona przegrywająca sprawę zwraca na żądanie przeciwnika koszty procesu. Dla oceny czy strona przegrała sprawę, obojętne jest czy ponosi ona winę za prowadzenie procesu. Sam fakt, że sprawę przegrała, choćby nawet tylko formalnie, kwalifikuje ją jako stronę przegrywającą i obowiązuje do zwrotu kosztów przeciwnikowi. O tym czy strona przegrała sprawę decydują kryteria

obiektywne. Bez znaczenia pozostaje zatem kwestia, czy o negatywnym dla strony wyniku sprawy przesądziły przesłanki formalne, czy materialne, albo też wina w prowadzeniu procesu.

W okolicznościach niniejszej sprawy Sąd uznał, że skarżący wnosząc skargę i ostatecznie nie opłacając jej (na wezwanie sądu) przegrał sprawę - formalnie, czego skutkiem było odrzucenie skargi. Zdaniem Sądu bez znaczenia pozostaje fakt czy przeciwnik wiedział w chwili doręczenia mu odpisu skargi, czy skarga ta została opłacona, czy nie. Wniósł on odpowiedź na skargę w terminie ustawowym zajmując merytoryczne stanowisko w sprawie i dokonując tym samym pierwszej czynności procesowej.

Ponadto Sąd stwierdził, że przedmiotem zwrotu w ramach rozliczenia poniesionych przez strony kosztów procesu, zgodnie z art. 98 § 1 k.p.c. są koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony. Do takich kosztów należy zaliczyć koszty wywołane czynnością procesową podjętą przez stronę reprezentowaną przez profesjonalnego pełnomocnika w celu obrony jej interesu polegającą na wniesieniu odpowiedzi na skargę.

Wysokość przedmiotowych kosztów zastępstwa procesowego, tj. kwotę 3.600 zł Sąd wyliczył w oparciu o treść § 6 pkt 7 w zw. z § 12 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28.09.2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu. Dodatkowo zasądził także kwotę 17 zł tytułem opłaty skarbowej od pełnomocnictwa.

Pismem z dnia 21 sierpnia 2012 r. skarżący Philips Polska Sp. z o.o. wniósł zażalenie na powyższe postanowienie zaskarżając go w całości żądając jego uchylecia, ewentualnie zasądzenia kosztów zastępstwa procesowego na rzecz przeciwnika skargi w oparciu o § 10 ust. 1 pkt 4 w/w rozporządzenia. Nadto wniósł o zasądzenie kosztów postępowania zażaleniowego

Zaskarżonemu orzeczeniu zarzucił naruszenie następujących przepisów:

1. art. 198a ust. 2 ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. Prawo zamówień publicznych w zw. z art. 391 § 1 k.p.c. poprzez ich wskazanie przez Sąd jako podstawy swego rozstrzygnięcia, w sytuacji, gdy żaden z nich nie odnosi się bezpośrednio do kwestii stanowiącej przedmiot wniosku przeciwnika skargi GE Medical Systems Polska Sp. z o.o. o uzupełnienie postanowienia Sądu o zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego, przy jednoczesnym pominięciu przepisów, które wydają się być kluczowe dla ustalenia zasad rozstrzygania

o kosztach procesu, i które powinny stanowić podstawę dla oddalenia wniosku GE Medical Systems Polska Sp. z o.o.;

2. art. 198f ust. 5 w/w ustawy poprzez przyjęcie przez Sąd, że dla skarżącego wynik postępowania zainicjowanego złożeniem skargi na orzeczenie Krajowej Izby Odwoławczej był negatywny, tj. skarżący przegrał tę sprawę, w sytuacji, gdy skarga skarżącego nie została opłacona, na skutek czego nie nadano jej dalszego biegu i nie doszło do jej rozpoznania przez Sąd, a tym samym, nie było podstaw do uznania skarżącego za stronę przegrywającą sprawę;

3. art. 98 § 1 k.p.c. poprzez przyjęcie przez Sąd, że w wyniku odrzucenia skargi skarżącego na skutek jej nieopłacenia, skarżący

stał się stroną przegrywającą sprawę, obowiązana do zwrócenia przeciwnikowi na jego żądanie kosztów niezbędnych do celowego dochodzenia praw i celowej obrony, w sytuacji, gdy na skutek nieopłacenia skargi przez skarżącego w ogóle nie doszło do wdania się w spór z przeciwnikiem skargi GE Medical Systems Polska Sp. z o.o., a sprawa nie uzyskała statusu sprawy zawisłej przez co brak jest podstaw do uznania skarżącego za stronę przegrywającą sprawę, a ponadto poprzez przyjęcie przez Sąd, że koszty poniesione przez GE Medical Systems Polska Sp. z o.o. w związku ze sporządzeniem odpowiedzi na skargę są kosztami niezbędnymi do celowego dochodzenia praw i celowej obrony, w sytuacji, gdy GE Medical Systems Polska Sp. z o.o. mógł z łatwością ustalić czy skarga nabrała mocy (jako opłacona), czy też nie, i gdy sporządzenie odpowiedzi na skargę stanowiło jedynie takie uprawnienie dla strony, przy czym nieskorzystanie z tego uprawnienia, jak również wniesienie odpowiedzi po terminie nie pociągało za sobą dla strony ujemnych skutków procesowych;

4. §6 pkt 7 w zw. z § 12 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia Ministra

Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu poprzez jego zastosowanie w sytuacji, gdy właściwą podstawą do obliczenia opłat za czynności radców prawnych w postępowaniu toczącym się przed sądem okręgowym, jako sądem II instancji, na skutek skargi na wyrok Krajowej Izby Odwoławczej powinien być § 10 ust. 1 pkt 4 w związku z § 12 ust. 1 pkt 1 w/w rozporządzenia.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Zażalenie jest zasadne jedynie częściowo, tj. w zakresie w jakim kwestionuje wysokość zasądzonych kosztów zastępstwa procesowego ponad kwotę 617 zł (§ 6 pkt 7 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu).

Na wstępie należy podkreślić, że w sprawie bezsporny był fakt doręczenia GE Medical Systems Polska Sp. z o.o. odpisu skargi Philips Polska Sp. z o.o. od wyroku KIO z dnia 18 kwietnia 2012 r. (KIO 647/12) (k. 100), co nastąpiło w myśl art. 198b ust. 1 Prawa zamówień publicznych (Dz.U. z 2010, nr 113, poz. 759, z późn. zm.), jak również wniesienia odpowiedzi na nią przez GE Medical Systems Polska Sp. z o.o. (k. 113-118).

Odnosząc się do zarzutu naruszenia przepisów art. 198a ust. 2 PZP w zw. z art. 391 § 1 k.p.c., art. 198f ust. 5 PZP i art. 98 § 1 k.p.c. należy stwierdzić, że jest on w całości bezzasadny.

Po pierwsze powołanie art. 198a ust. 2 PZP w zw. z art. 391 § 1 k.p.c. w niniejszej sprawie było zasadne, a wręcz konieczne, wobec treści § 12 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r.

w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu. Okoliczność, że skarga od wyroku KIO jest zwyczajnym środkiem odwoławczym, a co za tym idzie jest to postępowanie drugoinstancyjne, ma istotne znaczenie dla określenia wysokości wynagrodzenia radcy prawnego. W postępowaniu pierwszoinstancyjnym przysługuje mu bowiem pełne wynagrodzenie, zaś w postępowaniu odwoławczym 50% (lub 75%) stawki. Po drugie, jak trafnie zauważa Sąd, przepisy postępowania apelacyjnego nie regulują w ogóle zasad zwrotu kosztów postępowania, a jednocześnie odsyłają do postępowania pierwszoinstancyjnego w kwestiach nieuregulowanych (art. 391 § 1 k.p.c.). Wprawdzie art. 198f ust. 5 PZP stanowi, że strony ponoszą koszty postępowania stosownie do jego wyniku. Przepis ten jednak nie wyjaśnia jak zasadę tę należy interpretować. Zasadnym było zatem, poprzez art. 391 § 1 k.p.c., przywołanie art. 98 k.p.c. i rozważań dotyczących zasady odpowiedzialności strony za wynik sprawy, jak również wyrażonych przy tym przepisie poglądów doktryny i orzecznictwa w przedmiotowej kwestii. Tym bardziej, że art. 198f ust. 2 PZP i art. 98 § 1 k.p.c. w swej treści są zbieżne.

Sąd Okręgowy rozpoznając niniejsze zażalenie w pełni podzielił stanowisko wyrażone w uzasadnieniu zaskarżonego orzeczenia, że skarżący Philips Polska Sp. z o.o. należy uznać w okolicznościach niniejszej sprawy za przegrywającego sprawę. Bez znaczenia jest bowiem, czy przeciwnik skargi GE Medical Systems Polska Sp. z o.o. w chwili doręczenia mu odpisu skargi wiedział czy została ona opłacona, czy też nie. Wniósł bowiem w terminie odpowiedź na skargę zajmując tym samym stanowisko w sprawie. Czynność wniesienia w/w odpowiedzi na skargę należy zaś uznać za uzasadnioną w kontekście obrony swych praw. Należy podkreślić, że analogiczne stanowisko jak wyżej przedstawione wyraził Sąd Najwyższy w postanowieniu z dnia 24 sierpnia 2011 r., sygn. akt IV Cz 39/11, (LEX 960543), stwierdzając wprost, że skarżący, który wniósł skargę na orzeczenie KIO jest przegrywającym, obowiązany do zwrotu kosztów postępowania przeciwnikowi także wówczas, gdy skarga została odrzucona z powodu nieuiszczenia należnej opłaty. Powyższy pogląd został wyrażony w oparciu o stan prawny obowiązujący przed dniem 29 stycznia 2010 r. zachowuje on jednak aktualność również w obecnym stanie prawnym bowiem treść art. 198 ust. 5 PZP (w brzmieniu obowiązującym przed dniem 29 stycznia 2010 r.) i obecna treść art. 198f ust. 5 PZP są takie same.

Przechodząc do rozważań nad zarzutem błędnego zastosowania w sprawie § 6 pkt 7 w zw. z § 12 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu należy wskazać, że skargą zostało zaskarżone orzeczenie Krajowej Izby Odwoławczej. Do postępowania odwoławczego przed KIO stosuje się odpowiednio przepisy Kodeksu postępowania cywilnego o sądzie polubownym (art. 185 ust. 7 PZP). Wobec powyższego należy zgodzić się ze skarżącym, że postępowanie sądowe zmierzające do zmiany lub uchylecia orzeczenia KIO jest najbardziej zbliżone do skargi o uchylenie wyroku sądu polubownego. W konsekwencji, skoro rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu nie reguluje wprost wynagrodzenia pełnomocnika (radcy prawnego), do wyliczenia wysokości przysługującego radcy prawnemu wynagrodzenia należy zastosować stawkę w sprawach najbardziej zbliżonych rodzajowo. Przepisem takim jest § 10 ust. 1 pkt 4

w/w rozporządzenia, który stawkę minimalną (podstawową) określa na kwotę 1.200 zł.

Wobec powyższego określenie wysokości kosztów zastępstwa procesowego radcy prawnego w postępowaniu zainicjowanym wniesieniem skargi na orzeczenie KIO winno nastąpić w oparciu o przepis § 10 ust. 1 pkt 4 w zw. z § 12 ust. 1 pkt 1 w/w rozporządzenia.

Nadmienić należy, że przedstawiony wyżej pogląd znajduje poparcie w ugruntowanym już orzecznictwie Sądów Okręgowych rozpoznających skargi od orzeczeń KIO. Tytułem przykładu należy wskazać wyrok Sądu Okręgowego we Wrocławiu z dnia 30 kwietnia 2010 r., sygn. akt X Ga 98/12; postanowienia Sądu Okręgowego w Gdańsku z dnia 9 września 2010 r., sygn. akt XII Ga 374/10, oraz z dnia 8 października 2010 r., sygn. akt XII Ga 358/10, (Zamówienia publiczne w orzecznictwie. Zeszyty orzecznicze. Zeszyt nr 8).

Zważywszy na powyższe oraz fakt, że GE Medical Systems Polska Sp. z o.o. była reprezentowana w toku przedmiotowego postępowania przez profesjonalnego pełnomocnika radcę prawnego, który wniósł odpowiedź na skargę, zasadnym było w oparciu o § 10 ust. 1 pkt 4 w zw. z § 12 ust. 1 pkt 1 w/w rozporządzenia zasądzenie kwoty 617 zł (a nie 3.617 zł), na którą składają się koszty zastępstwa procesowego radcy prawnego w wysokości 600 zł oraz opłata skarbową od pełnomocnictwa w kwocie 17 zł. Dlatego też, Sąd Okręgowy, działając na podstawie art. 386 § 1 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. oraz art. 394 § 1 i 2 k.p.c., orzekł jak w pkt. I postanowienia.

W przedmiocie kosztów postępowania zażaleniowego Sąd orzekł jak w pkt III postanowienia - na podstawie art. 108 k.p.c. w zw. z art. 100 k.p.c. oraz § 12 ust. 2 pkt. 1 w zw. z § 6 pkt 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz.U. z 2002 r., Nr 163, poz. 1349, z późn. zm.), zasądzając na rzecz Philips Polska Sp. z o. o. w Warszawie GE Medical Systems Polska Sp. z o.o. w Warszawie kwotę 169,32 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania zażaleniowego stosownie do wyniku sprawy (skarżący wygrał w 83% zażalenie). Na powyższą kwotę składają się stosunkowo rozliczone koszty zastępstwa procesowego radcy prawnego w kwocie 124,50 zł i opłaty skarbowej od pełnomocnictwa w kwocie 14,11 zł oraz opłaty sądowej od zażalenia w wysokości 30,71 zł.

Nadmienić należy, że w niniejszym postępowaniu zażaleniowym podstawę określenia stawki minimalnej kosztów zastępstwa procesowego stanowi § 6 pkt 3 w/w rozporządzenia bowiem przedmiotem tego postępowania jest orzeczenie Sądu Okręgowego w przedmiocie zwrotu kosztów postępowania, a zatem brak jest uzasadnienia do stosowania przepisów dotyczących uchylecia wyroku sądu polubownego (§10 ust. 1 pkt 4 w/w rozporządzenia).